

*Мукачівського державного університету*. 2018. Вип. 18. С. 382-388.  
DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2018-18-53>.

2. Тарасова Ю. А. Стан та перспективи розвитку молочної галузі України. *Вісник соціально-економічних досліджень: зб. наук. пр.* 2017. № 1(62). С. 149-156.

## **АНАЛІЗ ЗАКОНОДАВЧОГО ВРЕГУЛЮВАННЯ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ В УКРАЇНІ**

**С.В. Сорокіна**, канд. техн. наук, доц.

**В.О. Акмен**, канд. техн. наук, доц.

**Д.В. Бабченко, С.С. Христенко**, здобувачі вищої освіти  
Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

З метою задоволення власних побутових потреб або потреб у їжі тощо, кожен з нас майже щодня дня вступає у відносини з різного роду роздрібними торгівельними мережами, підприємствами, що надають послуги, з установами, організаціями. При цьому багато хто може пригадати сумні випадки, обумовлені наявністю недоліків у придбаних товарах, неможливістю їх використання протягом всього гарантійного терміну, незадовільною якістю виконаних робіт тощо. Тому, питання законодавчого врегулювання прав споживачів, в Україні, залишається актуальним на сьогоднішній день. Метою роботи було проведення аналізу Закону України «Про захист прав споживачів» та визначення основних питань, що мають знати споживачі.

Питання, розглянуті, у Законі, відіграють велику роль у житті кожного українця, бо цей закон встановлює справедливі відносини між людьми, дає гарантію безпеки, допомагає вирішувати виниклі проблеми між сторонами і завжди тримає людей в рамках закону. Так, зазначений Закон України пропонує захист споживачів у разі неправомірних дій виробників (продавців, виконавців послуг) та описує права та обов'язки обох сторін, але не завжди сторони конфлікту дотримуються законодавства.

Можна виділити три статті, які найбільш часто порушуються, в наш час, і їх розгляд є доцільним. Це стаття 6 «Право споживача на належну якість продукції», стаття 10 «Права споживача у разі порушення умов договору про виконання робіт (надання послуг)», стаття 15 «Право споживача на інформацію про продукцію».

Отже, одним з найпоширеніших порушень продавця (виробника, виконавця) є продаж товарів неналежної якості. До таких

товарів відносять ті товари, що не відповідають вимогам нормативних документів, умовам договору, мають недоліки, що ускладнюють їх використання за призначенням, зламані чи пошкоджені товари. Багато підприємців зловживають цим порушенням, деякі відразу ж визнають провину і діють за Законом України, щоб відшкодувати збитки, завдані в результаті покупки такого товару. Деякі суб'єкти, до останнього доводять свою правоту і справа доходить до судового процесу.

Друга стаття, на яку слід звернути увагу – це стаття 10 «Права споживача, у разі порушення умов договору про виконання робіт (надання послуг)». Оскільки багато споживачів є недостатньо компетентними у своїх правах, власники або працівники, при наданні послуг, дозволяють собі не виконувати умови договору, не дотримуватися обумовлених, зі споживачем. дій, бути нечесним при розрахунках, недобросовісними при застосуванні необхідних матеріалів. Тобто, мають за мету наживатися на своїх клієнтах, що в наш час є дуже поширеним. Однак кожен підприємець і робітник, за кожную недоброякісну послугу та нечесний грошовий розрахунок, має відповідати по закону. Знаючи свої законні права, споживач, незадоволений послугою, має розуміти процедуру оскарження, і у разі звернення до відповідних органів, може зіпсувати репутацію виконавцю послуг. При порушення статті 10, Законом передбачено такі покарання як: відшкодування виконавцем послуг, завданих споживачу, збитків. На це дається цілий місяць, протягом якого, у разі інфляції, споживач може понести втрати. При цьому, позитивним для споживача є неможливість звільнення від відповідальності, виконавця, у разі недостатнього рівня знань, що не дало можливості виявити особливі властивості речі, прийнятої ним від споживача для виконання робіт (надання послуг).

Третя стаття, це стаття 15 «Право споживача на інформацію про продукцію», що обумовлює наявність повної та доступної, для споживача, інформації, нанесеної на маркуванні товарів. Це дата виготовлення, терміни придатності, умови зберігання, порядок або спосіб безпечного використання товару, опис всіх складових та обсяг товару в пакуванні, повні дані про місце розташування виробника, або суб'єкта, що надає послуги, тощо. За порушення або неналежне нанесення повної інформації, про товар, визначається (у випадках, визначених Законом України «Про електронну комерцію») накладення штрафу, у розмірі 30% від вартості, одержаної для реалізації партії товару, виконаної роботи чи послуги, однак сума має складати не менше п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Таким чином, у підсумок, можна сказати, що у разі володіння споживачами інформацією щодо своїх прав і обов'язків, є законний

механізм реалізації державного захисту їх прав на отримання матеріального відшкодування, а також доведення провини продавця, виробника або підприємця, з надання послуг, та запровадження процедури відповідальності згідно до Закону України «Про захист прав споживачів». Це дає сподівання у виправленні ситуації щодо якості товарів та послуг, представлених на ринку України, та уникнення будь-яких непорозумінь між споживачем та господарюючим суб'єктом.

## **ОСОБЛИВОСТІ ЕКСПЕРТНОЇ ОЦІНКИ ЮВЕЛІРНИХ ВИРОБІВ**

**С.В. Сорокіна**, канд. техн. наук, доц.

**В.А. Акмен**, канд. техн. наук, доц.

**А.І. Кудряшов**, канд. техн. наук

**М.А. Юрченко**, зав. лаб.

Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

Епідемія Covid-19, через яку роздрібні магазини по всьому світу закрилися на кілька місяців, призвела до серйозного падіння продажів ювелірних виробів. В Індії був повністю закритий світовий центр огранювання, виробництва в місті Сурат і алмазна біржа в Мумбаї. Щоб відновити попит на ювелірні вироби і збільшити обсяги продажів продукції, продавці перейшли на інший формат – онлайн-продажі на доступних майданчиках: маркетплейсах, власних і партнерських інтернет-магазинах. Повномасштабна дистанційна торгівля ювелірними виробами знову запущена по всьому світу. Таким чином, незважаючи на економічну кризу, виробництво і продаж ювелірних виробів із дорогоцінних металів не падає.

Український ринок пропонує широкий асортимент ювелірної продукції, тому і конкуренція на ньому дуже жорстка. При цьому якість та ціноутворення коштовностей, через недостатність інформації у супровідній документації та на маркуванні, відсутність експертних висновків або сертифікатів відповідності, є неналежною. Це обумовило насиченість вітчизняного ринку дешевою неякісною ювелірною продукцією іноземного виробництва. Тому проблема контролю якості ювелірних виробів залишається актуальною.

Відповідно до ст. 22 Закону України від 18.11.1997 р. №637/97-ВР «Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними» суб'єкти господарювання несуть відповідальність не тільки за торгівлю на території України